

בבית המשפט העליון

בר"ש 387/19

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

המבקש: עו"ד דניאל דן-גור

נגד

המשיבה: לשכת עוה"ד - ועדת האתיקה מחוז חיפה

בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט בירושלים (השופט' ע' שחם) מיום 11.12.2018 בעב"י 1056-03-18

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

1. בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט ע' שחם) מיום 11.12.2018 בעב"י 1056-03-18 אשר קיבל את ערעור המשיבה על פסק דינו של בית הדין המשמעתי הארצי של לשכת עורכי הדין מיום 31.1.2018 בבד"א 79/17 ובבד"א 85/17.

2. ביום 27.9.2016 הוגשה קובלנה מתוקנת נגד המשיב אשר ייחסה לו עבירות של פגיעה בכבוד בית המשפט, הפגנת יחס שלא בדרך ארץ כלפי הצד שכנגד והתנהגות שאינה הולמת את מקצוע עריכת הדין, זאת במסגרת שלושה דיונים בהם ייצג המשיב את לקוחו (להלן: הדיונים).

3. בית הדין המחוזי של לשכת עורכי הדין הרשיע את המבקש בעבירות שיוחסו לו בקבעו כי מן הראיות שהוצגו בפניו, בפרט מן הפרוטוקולים של הדיונים, עולה כי התנהלותו של המבקש בדיונים מקיימת בבירור את היסודות של העבירות המשמעטיות בהן הואשם, למעט ביחס לאישום של העדר יחס של דרך ארץ ממנו זוכה המבקש. בהתאם לאמור, גזר בית הדין המחוזי על המבקש עונש של השעיה על תנאי למשך 24

חודשים, כאשר תקופת התנאי היא 36 חודשים, וכן הטיל עליו הוצאות לטובת המשיבה בסך של 8,500 ₪.

4. הן המבקש והן המשיבה הגישו ערעורים לבית הדין המשמעתי הארצי. בית הדין הארצי קיבל את ערעורו של המבקש וביטל את הרשעתו וממילא את העונשים שהושתו עליו. בית הדין הארצי נשען בהכרעתו, בין היתר, על כך שהפרוטוקולים של הדיונים אינם מהווים ראיה קבילה לאמיתות תכנם ועל כן שגה בית הדין הארצי שעה שהרשיע את המבקש על סמך הפרוטוקולים האמורים.

5. המשיבה הגישה ערעור על פסק הדין לבית המשפט המחוזי בירושלים. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור בציינו את ההלכה הפסוקה לפיה פרוטוקול של דיון קביל כראייה כ"תעודה ציבורית" וכי ההנחה היא שפרוטוקול הדיון משקף את שאירע במציאות, כל עוד לא הוכח אחרת. כן צוין כי שגה בית הדין הארצי בהסתמכו על עדות מרשו של המבקש אשר הייתה מגמתית וניסתה להסיט את מרכז הכובד אל התנהלות בית המשפט. נוכח אלו, הרשיע בית המשפט המחוזי את המבקש בעבירות האמורות והשיב על כנם את העונשים שהושתו עליו בפסק הדין של בית הדין המחוזי.

6. מכאן בקשת רשות הערעור שלפני בה טוען המבקש לקיומם של פגמים שונים בהליך הרשעתו וכן לשגיאות שנפלו תחת ידו של בית המשפט המחוזי, הן לעניין קביעותיו ביחס למהימנות העדויות והן לעניין קביעותיו ביחס להתנהלות המבקש בדיונים.

7. לאחר עיון הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות. המדובר בבקשה לערעור לאחר שעניינו של המבקש נדון בשלוש ערכאות קודמות. כידוע, רשות ערעור ב"גלגול רביעי" תינתן אך ורק במקרים חריגים שבחריגים ובמשורה, בגדרי "מהדורה מחמירה" של הלכת חניון חיפה (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982)), כביטוי של השופט רובינשטיין בבר"ש 1958/09 ברי נ' הועד המחוזי של לשכת עוה"ד בתל אביב, פסקה ז (10.5.2009).

8. בענייננו לא מתקיימות כל נסיבות חריגות שכאלה. על אף הניסיון לשוות לבקשה נופך עקרוני, הבקשה נסבה כולה על יישום הדין ואינה מעלה כל שאלה עקרונית המצדיקה רשות ערעור ב"גלגול רביעי". יתר על כן, עיון בפסק הדין של בית המשפט המחוזי מלמד כי טענות המבקש נבחנו באופן מדוקדק ויסודי והוכרעו לגופן בפסק דין מנומק כדבעי.

9. אשר על כן, הבקשה לרשות ערעור נדחית. המבקש יישא בהוצאות לטובת אוצר המדינה בסך 2000 ₪.

ניתנה היום, י"ג באדר א' התשע"ט (18.2.2019).

שׁוֹפֵט

מרכז מידע, טל' 077-2703333 ; אתר אינטרנט, <http://supreme.court.gov.il> , 19003870_B01.docx אב